

at tale om denne Kirkecommissiøn. Det vil være fra et andet Standpunkt end det, hvorfra den ærede Ordfører har seet den, at jeg maa tale om den; det vil være fra et ligeoverfor Kirkecommissiønen venligt Standpunkt og fra et Standpunkt, hvor man kjender Sagen. Naaget jeg ikke troer, det kan komme til at udøve nogen Indflydelse paa Afgjørelsen af det nu foreliggende Spørgsmaal, hvormed det vel vil gaae, som jeg har antydet, troer jeg dog, det kunde interessere ærede Medlemmer at høre nogle Bemærkninger derom. Seg maa da gaae ud fra, hvad den ærede Ordfører begyndte med, nemlig Bestemmelsen om en Kirkecommissiøns Nedsættelse, som toges netop for 2 Aar siden. Den ærede Ordfører anstillede Betragtninger over, hvorledes man dengang havde opfattet Kirkecommissiønen, og hvorledes der for forskjelligte, maaskee ogsaa blandt Kirkecommissiøns Medlemmer og navnlig for dens Formand, ligesom vel ogsaa for den ærede Minister eller den daværende Minister, skulde være noget Udvarende i den Maade, hvorpaa man her er gaaet frem, og i det Resultat, hvortil man er kommen ved disse Forhandlinger. Der fremkom en Uttring, som oftere fremkommer ved lignende Leiligheder, men som altid er forekommet mig heel besynderlig. Man vil nemlig lægge ind i en Afgjørelse og den Maade, hvorpaa den skal opfattes, den Mening de, der vare i Minoriteten, have havt, og navnlig den Mening, som maaskee nogle af dem, der vare i Minoriteten, have havt, men derimod vil man ikke lægge Mærke til, at det dog er Majoriteten og dens Anskuelse, man maa lægge Vægt paa. Det kan gjerne være, at der var Nogle, som ansaae en saadan Kirkecommissiøn for i høieste Grad fordærlig, ja som maaskee vilde sige, at den ikke var 4 p. værd. (Stemmer: Ja!). Ja, der er nu strax Nogle, men de vare i Minoritet. Ingen vil berøve dem Glæden over deres Overbeviisning; men saa vel begrundet den nu end maatte være, kan man dog ikke nægte, at, om det end var deres Overbeviisning, var det ikke Thingets. Folke-thinget var af den modsatte Overbeviisning; det andet Thing var det endnu mere, thi man

gik der, om jeg ikke feiler, eenstemmigt ind paa Nedsættelsen af Kirkecommissiønen, og endelig var ogsaa Regjeringen af den Mening, at denne Commissiøn vilde være af overordentlig stor Betydning. Det synes mig altsaa billigt, at maatte indrømmes, at man, hvor stor Vægt de Herrers Mening end maatte have, dog ikke kan undre sig over, at den ikke deles af den afgaaede og af den senere tilkomne Minister eller af Formanden i Kirkecommissiønen — for at jeg skal tage ham med — om han ellers havde tænkt derover, hvad jeg iøvrigt ikke har. Seg maa oprigtigt tilstaae, at jeg aldrig har tænkt over, hvad Rigsdagen vilde sige, naar denne Commissiøn kom til at koste saameget, men jeg har tænkt mig, at Rigsdagen, naar Sagerne bleve grundigt drøftede og naar Commissiønen fik tilveiebragt et Resultat, vilde komme ud over mange Banffeligheder og Skær, hvorover vi ofte her ere kuldsleide og fremdeles kunde komme til at kuldsleie. Andre Tanter har jeg oprigtigt talt ikke gjort mig ved denne Sag. Dernæst skal jeg bemærke, at, naar det reent oeconomiske Spørgsmaal nu drages frem, naar her tales om, at det dog er reent galt, at man har kun faaet bevilget 5,000 Rb., men at man nu vil have flere Penge, medens Nogle tidligere vilde slippe med det Halve, med 2 a. 3,000 Rb., saa veed jeg vel ikke, om der har været Tale derom før, men jeg erindrer ganske sikkert, at da der var Tale om selve Sagen, da der var Tale om Nedsættelsen af Commissiønen, var det ikke det oeconomiske Punkt, som var det afgjørende. Ingen vurderede da den kirkelige Opfattelse saa lavt, at det, naar der virkelig udrettedes noget Godt ved Commissiønen, ikke skulde vurderes til mere end 2,500 Rb. eller 3,500 Rb., eller hvad det nu maatte blive; man regnede slet ikke paa den Maade. Ved at eftersee Forhandlingerne i Tidenden vil man tvertimod finde, at de, der reiste Modstand imod Sagen, og navnlig min ærede Collega i Commissiønen (S. A. Hansen) ikke saa den paa den Maade, men han tilligemed flere Andre havde en Frygt for, at Commissiønen vilde blive sammensat paa en uheldig Maade. Han meente, at den tidligere Kirkecommissi-